

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2021 č. j. MSK 100185/2021

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 17. 1. 2022 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dál také jen „MUFO“ nebo „stavební úřad“) ze dne 24. 6. 2021, sp. zn. MUFO 20351/2021. Uvedeným rozhodnutím správní orgán prvního stupně schválil stavební záměr s názvem „Novostavba RD Frýdlant nad Ostravicí“ na pozemku parc. č. XA v k. ú. X. Tento záměr obsahuje stavbu rodinného domu, odběrné elektrické zařízení, stavbu žumpy vč. připojení, stavbu dešťové kanalizace, zařízení pro výrobu tepelné energie a stavbu oplocení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že dne 8. 12. 2021 požádala MUFO o pořízení kopie usnesení ze dne 20. 5. 2021, sp. zn. MUFO_S 1019/2019, zn. MUFO 16564/2021, kterým bylo zastaveno opakované stavební řízení podle § 129 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“) ve věci stavebního záměru „Novostavba rodinného domu K.,X“ na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X. Opakované stavební řízení bylo vedeno v důsledku rozsudku Krajského soudu v Istravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 134/2019-36, kterým byl zrušen společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 6. 3. 2019, sp. zn. MUFO_S 1019/2019, zn. MUFO 7659/2019 o umístění a povolení stavby rodinného domu a souvisejících staveb na předmětných pozemcích. Proti uvedenému usnesení podala žalobkyně odvolání, o kterém nebylo ke dni podání žaloby rozhodnuto.
3. Podle žalobkyně se žalovaný v napadeném rozhodnutí sice zabýval citovaným usnesením o zastavení opakovaného stavebního řízení, avšak nevzal v potaz skutečnost, že společné povolení stavebního úřadu ze dne 24. 6. 2021 bylo vydáno k žádosti stavebníka ze dne 29. 4. 2021, tudíž neposoudil, zda se tato žádost nestala bezpředmětnou ve spojení se zrušeným společným souhlasem ze dne 6. 3. 2019, resp. ve spojení s usnesením ze dne 20. 5. 2021 o zastavení opakovaného řízení, které nebylo žalobkyni zasláno. Ztotožnil se tak s postupem stavebního úřadu, který v rozporu se správním řádem vedl souběžně dvě řízení o umístění a povolení stavby rodinného domu na pozemku parc. č. XA. Žalovaný dále nepřihlédl v části týkající se řešení a likvidace odpadních a dešťových vod ze stavby rodinného domu k rozporu s např. vodním zákonem a obecnými požadavky na výstavbu s ohledem na okolnosti, které jsou mu z úřední činnosti známy.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Připomněl, že ze spisu týkajícího se společného souhlasu, který byl zrušen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 134/2019-36, vyplývá, že provedl dne 29. 10. 2020 stavební úřad kontrolní prohlídku, k níž byl přizván Ing. R. Š., který se stal vlastníkem pozemku parc. č. XA. Jelikož uvedený společný souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru se váže k pozemku, jehož se týká i podaná žaloba, vyplývá, že spolu s převodem vlastnického práva k pozemku přešlo na nového nabyvatele i právo ze společného souhlasu (k tomu žalovaný odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2021, č. j. 1 As 73/2011-316). Podle záznamu z předmětné kontrolní prohlídky, nebyla stavba, pro kterou byl vydán později zrušený společný souhlas, ještě započata. Následně dne 29. 4. 2021 obdržel stavební úřad od vlastníka pozemku parc. č. XA Ing. R. Š. písemné sdělení, že upouští od původního stavebního záměru stavby, který byl povolen společným souhlasem ze dne 6. 3. 2019. Stavební úřad sice pochybil, jestliže po provedení kontrolní prohlídky vedl opakované stavební řízení podle § 129 odst. 5 stavebního zákona, neboť to se vede pouze v případě, že stavba byla podle zrušeného souhlasu již zahájena, nicméně tato skutečnost nemohla nijak zasáhnout do práv žalobkyně. Žalovaný považuje za nedůvodnou žalobní námitku, že projednání nového stavebního záměru na základě oznámení stavebníka ze dne 29. 4. 2021 brání doposud neukončené stavební řízení, neboť stavebník poté, co upustil od původního záměru, zároveň požádal o vydání stavebního povolení pro odlišný stavební záměr; jeho projednání tak nic nebránilo. Zdůraznil dále, že usnesení o zastavení opakovaného stavebního řízení bylo správně zasíláno pouze stavebníkovi, neboť ten byl jediný, kdo mohl s podaným oznámením původního záměru disponovat. Je tedy zcela nerozhodný výsledek odvolacího řízení o odvolání žalobkyně proti usnesení o zastavení opakovaného stavebního řízení.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud zjistil, že stavebník R.Š. podal ke stavebnímu úřadu dne 29. 4. 2021 žádost o vydání společného povolení ke stavebnímu záměru „Novostavba rodinného domu, pozemek parc. č. XA k. ú.X“.
6. Ve správním spise jsou založeny vlastní podklady stavebního úřadu, a to mj. výpis z KN pro k. ú. X, LV č. X, ze kterého vyplývá, že stavebník R. Š. je vlastníkem pozemku parc. č. XA na základě kupní smlouvy ze dne 2. 9. 2019 s účinky ke dne 4. 10. 2019. Dále je součástí spisu usnesení MUFO ze dne 18. 5. 2021, kterým bylo zastaveno opakované stavební řízení vedené podle § 129 odst. 5 stavebního zákona, vedené v důsledku rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 134/2019-36, a to s ohledem na to, že po vrácení věci stavebnímu úřadu stavebník, na nějž přešla práva z oznámení záměru ze dne 21. 12. 2018, sdělil dne 29. 4. 2021, že ustupuje od původního stavebního záměru, přičemž stavebnímu úřadu ej z úřední činnosti na podkladě kontrolní prohlídky známo, že se stavbou ještě nebylo započato. Usnesení nabylo právní moci dne 19. 5. 2021.
7. Ze správního spisu dále vyplývá, že stavební úřad oznámil dne 18. 5. 2021 zahájení stavebního řízení ve věci žádosti stavebníka ze dne 29. 4. 2021 o vydání společného povolení na soubor staveb. Rozhodnutím ze dne 24. 6. 2021 schválil stavební záměr stavebníka. K odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 16. 11. 2022, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
9. Podstatou primární žalobní námitky žalobkyně je, že stavební úřad měl podle žalobkyně vést současně dvě správní řízení o umístění a povolení stavby rodinného domu na pozemku parc. č. XA. Krajský soud však vyhodnotil tuto námitku jako nedůvodnou. Lze totiž zcela přisvědčit žalovanému a jeho závěrům obsaženým v napadeném rozhodnutí, že neexistovala žádná překážka pro vedení řízení o žádosti stavebníka o společné povolení k záměru „Novostavba rodinného domu, pozemek parc. č. XA k. ú. X“ ze dne 29. 4. 2021.
10. Je totiž třeba zejména vzít v potaz účinky oznámení záměru pro vydání společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru. Podle § 96a stavebního zákona totiž nemá účinky zahájení řízení a nevede se na podkladě takového oznámení správní řízení (viz § 96a odst. 3 ve spojení s § 96 odst. 4 stavebního zákona). Pokud tedy došlo rozsudkem podepsaného soudu ke zrušení společného souhlasu ze dne 6. 3. 2019 a k vrácení věci k dalšímu řízení, došlo tím procesně k vrácení do stavu před vydáním společného souhlasu, tedy do stavu, kdy správní řízení vedeno nebylo. Jestliže následně stavebník, na něhož přešla práva z původního oznámení stavebního záměru, od tohoto záměru ustoupil, neprovádí stavební úřad žádné další procesní úkony, pouze takové sdělení vezme na vědomí. Pokud tedy stavebník upustil od původního stavebního záměru a současně podal žádost o vydání společného povolení na záměr odlišný, nebránilo nic vedení řízení o takto podané žádosti; z uvedeného vyplývá, že o záměru se primárně nevedla dvě řízení. Na tomto závěru nic nemůže změnit ani skutečnost, že stavební úřad vedl

v důsledku zrušujícího rozsudku podepsaného soudu opakované stavební řízení, které v důsledku upuštění od původního záměru ze strany stavebníka usnesením ze dne 18. 5. 2021 zastavil. Opakované stavební řízení bylo vedeno pouze k původnímu záměru; lze přisvědčit žalovanému, že jediný, kdo mohl s tímto záměrem disponovat, byl stavebník, který od něj upustil. Následně vydaným usnesením o zastavení řízení nemohla být žalobkyně nijak dotčena na svých právech. To vše bez ohledu na to, že podle soudu stavební úřad ve vztahu k původnímu záměru neměl vůbec vést opakované stavební řízení podle § 129 odst. 5, neboť pro to nebyly splněny zákonné podmínky dané § 129 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, neboť, jak bylo zjištěno stavebním úřadem, se stavbou nebylo v době vedení opakovaného stavebního řízení vůbec započato.

11. K námitce, že žalovaný nepřihlédl v části týkající se řešení a likvidace odpadních a dešťových vod ze stavby rodinného domu k rozporu s např. vodním zákonem a obecnými požadavky na výstavbu s ohledem na okolnosti, které jsou mu z úřední činnosti známy, je nutno uvést, že tato námitka je zcela obecná a nijak z ní nevyplývá rozsah a způsob dotčení práv žalobkyně. V té souvislosti krajský soud připomíná závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterých *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
12. Žalobkyně ani netvrdí konkrétní rozpory s vodním zákonem či obecnými požadavky na výstavbu, ani okolnosti, které by měly být žalovanému známy z úřední činnosti; v důsledku toho nelze ani nalézt jakýkoli vztah k žalobkyni, potažmo k jejím právům, která by snad napadeným postupem žalovaného měla být dotčena. Uvedenou námitku tak soud shledal nedůvodnou.

Závěr a náklady řízení

13. Krajský soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 16. listopadu 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu